

Porážka Vladimira Zelenského se blíží

- CZ24 News | 23. ledna 2024

RUSKO / UKRAJINA / NATO / SVĚT: Útok Západu na Jemen se stává oficiální záminkou k odvedení pozornosti světa od izraelské genocidy Palestinců a pokračující totální porážky NATO na Ukrajině k dalšímu horkému bodu.

Ve snaze napravit ukrajinské fiasko Washington požaduje, aby Kyjev zvýšil počet vojáků, kteří mají být vysláni na frontu.

Je to opět „penzionovaný“ generál Ben Hodges, bývalý velitel amerických sil v Evropě, kdo vyzývá k tomu, aby se k [přijetí hitlerovských opatření](#) nacistické převratové junty s mobilizací do zbraně žen a mužů, kteří uprchli do zahraničí, aby byli jakýmkoli prostředky [de]portováni na Ukrajinu.

Hodges kritizuje ukrajinské vojenské velitele za to, že podle jeho názoru váhají se zařazením žen do tankových a dělostřeleckých oddílů (mimochodem, patřících k těm, které Rusové nejvíce zasáhli), jak je tomu podle něj v západních zemích, ale přehlíží, že tam v současné době žádné válečné operace neprobíhají.

Hodges také radí Vladimiru Zelenskému, aby více spolupracoval se zeměmi, které v současné době hostí ukrajinské uprchlíky, a posílal je zpět domů:

„Desetitisíce ukrajinských mladých lidí ve věku odvolání jsou v Německu, Polsku, Rumunsku... protože nejsou ve vlasti... musíme požadovat jejich návrat,“ pokračuje.

Je třeba říci, poznamenává Irina Antonovová v listu Segodnja.ru, že Zelenskij ve skutečnosti plní pokyny svých šéfů v Bruselu a Washingtonu, neboť jen před pár dny byl v Estonsku, kde hrál proti mladým Ukrajincům:

Pokud jste v zahraničí, jste plnoletí a kromě toho, že nejste na frontě, neplatíte daně a rozhodnete se expatriovat bez povolení, pak máte nevyřízené účty.

Po uvedení nacistického příkladu z roku 1945, kdy byly do Volkssturmu naverbovány děti, starci a ženy, nezbylo Benovi Hodgesovi než přeložit do ukrajinštiny nechvalně známý manifest „opozdílům“, kterým italský fašistický zločinec Giorgio Almirante v roce 1944 vyhrožoval každému, kdo se nedostaví „na italské a německé vojenské a policejní stanice“, že bude „popraven střelou do zad“.

Je třeba říci, že kromě Hodgesova vojenského varování, tváří v tvář neúspěchu ukrajinské ofenzívy, který je spojen také s krizí západní finanční pomoci, Washington ani Kyjev zřejmě nemají plán B.

Podle agentury Bloomberg Vasilij Stojakin na serveru Ukraina.ru uvádí, že poradce pro národní bezpečnost Jake Sullivan se chystá požadovat, aby Kyjev předložil přesný válečný plán.

Zatímco však Bílý dům a Kyjev mlčí, je to americká opozice (Trumpian, American First), která navrhuje vlastní akční plán.

Předsedové zahraničních, vojenských a zpravodajských výborů Kongresu Michael McCaul, Mike

Rogers a Mike Turner představili „návrh plánu vítězství na Ukrajině“, v němž se uvádí, že „Bidenova mantra o maximální podpoře Ukrajiny představuje ztrátovou strategii“.

Pro vítězství potřebujeme podle těchto tří především pohotové dodávky „strategických zbraní“: raket dlouhého doletu, letectva a obecně všeho, co Kyjev požaduje.

Jaderné zbraně a strategické prostředky se zdají být vyloučeny, podotýká Stojakin, ale samotná otázka války s Čínou, která má být vedena ukrajinskými silami, se zdá tlačit tímto směrem.

Taková pomoc prý bude muset vyloučit zapojení amerických sil do bojových akcí: podle autorů „ukrajinské vítězství“ „zabrání ruské invazi do země NATO, která by byla mnohem nákladnější z hlediska krve a zdrojů“.

Za druhé vyzývá k dalšímu zprísnění sankcí proti Rusku a k převodu 300 miliard dolarů ze zmrazených ruských státních fondů na Ukrajinu.

„Po Bidenově ostutném útěku z Afghánistánu,“ říkají tři kongresmani, „je podpora Ukrajiny proti Putinovým vojskům rozhodující pro obnovení odstrašení USA v Evropě, na Blízkém východě a v Indopacifiku.“

Ale co s tím vším má společného Donald Trump, ptá se Stojakin; vždyť jak v Rusku, tak na Ukrajině a ve Spojených státech je snížení americké vojenské pomoci Kyjevu v případě Trumpova vítězství považováno za samozřejmost.

A sám sklesle odpovídá: bohužel to dopadne jako minule, kdy Trump, který představil volební program na zlepšení vztahů s Ruskem, neudělal nic jiného než zpřísnil sankce.

O tom, že i tentokrát to bude přesně tak, svědčí skutečnost, že autory válečného plánu proti Rusku je celý kolektivní Západ.

V tomto kontextu se odehrávají vnitřní pohyby ukrajinské junty, kdy se šéf ozbrojených sil Valerij Zalužnyj dme v prsa za Vladimira Zelenského, podporovaného bývalým prezidentem-převratníkem Petrem Porošenkem, zvrhlým starostou Kyjeva Vitalijem Kličkem a také tajemníkem výboru Rady pro obranu a rozvědku plukovníkem Romanem Kostenkem.

Část vnitřních sporů mezi ukrajinskými nacistickými pučisty pramení také ze Zelenského „autokratického“ rozhodnutí zablokovat pod záminkou války prezidentské volby, které by se podle ústavy (v případě ukrajinských nacistů je termín zjevně nadsazený) měly konat poslední neděli pátého roku stávajícího volebního období.

Válečná záminka má však mnoho opodstatnění, a to i z pohledu samotného Zelenského. Jak poznamenává Alexandr Sitnikov v časopise Svobodnaja Pressa, kdyby se volby skutečně nekonaly, stal by se Zelenskij v očích představitelů většiny zemí nelegitimním prezidentem, uzurpátorem.

Lze namítnout, že známí západní „světoví vůdci“ podporovali a podporují mnohem závažnější zločiny, než je odklad voleb, kdy je v sázce osud jednoho z jejich chráněnců, který navíc hájí zájmy svých kmotrů se (západními) zbraněmi v ruce. Otázka však není tak jednoduchá: podle týchž analytiků, jelikož se Zelenskij stal nevolitelným, by v případě zmrazení konfliktu neměla jakákoli dohoda žádnou právní hodnotu.

A na druhou stranu, jakmile Zelenskij předá moc někomu jinému, je velmi pravděpodobné, že bude zatčen za sabotáž istanbulských jednání (mimochem: Boris Johnson před několika dny řekl Timesům, že nemá nic společného s ukrajinským odmítnutím dohody), směřujících k dohodě s

Moskvou v roce 2022, kvůli níž Ukrajina ztratila 4 regiony a utrpěla katastrofální lidské ztráty.

Stručně řečeno, proti Zelenskému se kromě výše uvedených jmen staví hlavní ukrajinští oligarchové, počínaje velmi autoritářským Renatem Achmetovem, který dnes v mnoha ohledech cítí, že mu záda kryje komplexní Západ, který by uvažoval o tom, že se budoucího „uzurpátora“ zbaví.

Který se ze své strany zřejmě snaží získat zpět iniciativu a přetváří Zalužnyjovy taktické plány na vlastní, zde v „první aktivní linii; Rusové se snaží postupovat všemi směry, ale ukrajinské síly odrážejí útoky“ a připravují se na dlouhodobou obranu; zapomíná na slavné „dosažení hranic roku 1991“; atd. – a vynakládá obrovské částky na to, aby v západních médiích prezentoval Zalužnyjovy linie jako své vlastní, které místo toho dostávají souhlas vojsk.

K Zelenskému se dodnes dobře hodí slova celého kolektivu Západu: „Jdi a řekni mu: ‘Ty se uzdravíš, ale Hospodin mi ukázal, že určitě zemře’“. (Druhá kniha královská – 8.10).

Alessandro Pagani žije v Mexico City. Má doktorát z kritické teorie z Institutu kritických studií v Mexiku; autor knih „Od strategie napětí k operaci kondor“, o roli italského neofašismu v americké imperiální geopolitice mezi Itálií a Jižním kuželem a „Rozluštění ukrajinské otázky“. Spolupracuje také s tiskovou agenturou Sputnik, Hispan TV a Centrem pro výzkum globalizace (Global Research).

AUTOR: Alessandro Pagani

Překlad: zvedavec.news

[ZDROJ](#)